

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาถึง ลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ดังรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถานที่ทำการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4,5,6) สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2541 จำนวนนักเรียน 17,700 คน จากโรงเรียนที่ทำการเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 34 โรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขนาด (ตามเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษา) คือ ขนาดใหญ่พิเศษ 4 โรงเรียน จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 5,200 คน ,ขนาดใหญ่ 6 โรงเรียนจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 4,200 คน และขนาดกลาง 24 โรงเรียนจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 8,300 คน คำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนจำนวน 12 โรงเรียน และคำนวณหาจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 572 คนซึ่งทำการคำนวณหาจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร

$$n = \frac{t^2 a / 2 N S^2}{t^2 a / 2 . S^2 + N d^2}$$

(ซูเกียรติ วิวัฒน์วงศ์เกษม , 2537)

จากสูตร n = ขนาดตัวอย่างที่ทำการศึกษา

$t_{\alpha/2}$ = ค่า t ที่เปิดจากตารางที่พื้นที่ .05

s^2 = ความแปรปรวนของคะแนนความรู้ที่ได้จากการศึกษานำร่อง
จำนวนนักเรียน 60 คนมีค่าเท่ากับ 1.72

d^2 = ผลต่างของค่าเฉลี่ยสัมบูรณ์ระหว่างคะแนนที่แท้จริงกับ
คะแนนเฉลี่ยที่สังเกตได้ เท่ากับ .10 คะแนน

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิหลายขั้นตอน (Stratified Multi - Stage Sampling) ดังรายละเอียดการดำเนินการตามขั้นตอนการหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการวิจัยดังนี้

3.1.1 การหาโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนมัธยมศึกษาปลายทั้งหมด 34 โรงเรียน โดยแบ่งโรงเรียนทั้งหมดออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ซึ่งกำหนดเกณฑ์ด้วยจำนวนนักเรียนตามที่กรมสามัญศึกษากำหนด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามเกณฑ์กรมสามัญศึกษากำหนด

จำนวนนักเรียน (คน)	ขนาดโรงเรียน
2,500 ขึ้นไป	ใหญ่พิเศษ
1,500 - 2,499	ใหญ่
500 - 1,499	กลาง

เกณฑ์: กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ตามเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษากำหนดโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 4 โรงเรียน, โรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลางมี 24 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลาง 8 โรงเรียน ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ประชากร (โรงเรียน)	กลุ่มตัวอย่าง(โรงเรียน)
ใหญ่พิเศษ	4	2
ใหญ่	6	2
กลาง	24	8
รวม	34	12

ตารางที่ 3 รายชื่อโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด		โรงเรียนตัวอย่าง
ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวน 4 โรงเรียน)	ชัยภูมิภักดีชุมพล สตรีชัยภูมิ	แก่งคร้อวิทยา ภูเขียว	ชัยภูมิภักดีชุมพล แก่งคร้อวิทยา
ขนาดใหญ่ (จำนวน 6 โรงเรียน)	เมืองพญาแลวิทยา บ้านเนินฉะวรงค์วิทยาคม บ้านเขว้าวิทยายน	บ้านแท่นวิทยา จัตุรัสวิทยาการ หนองบัวแดงวิทยา	เมืองพญาแลวิทยา บ้านเขว้าวิทยายน
ขนาดกลาง (จำนวน 24 โรงเรียน)	ห้วยดื่อนไพฑารคม หนองบัวระเหววิทยาการ เกษตรสมบูรณ์วิทยาคม หนองคอนไทยวิทยาคม คอนสารวิทยาคม หนองสังข์วิทยายน นางแดดวังชมภูวิทยา นาหนองทุ่มวิทยา ภักดีชุมพลวิทยา เพชรวิทยาการ นายนางลักวิทยาคม บ้านคำขวิทยา	โนนศรีวิทยา กวางโชนศึกษา หนองบัวบานวิทยา คอนสวรรค์ โนนก่อวิทยา เทพสถิตวิทยา เจียงทองพิทยาคม สามหม่อวิทยา บ้านเป่าวิทยา โนนคูณวิทยา ฯ เนินสง่าวิทยา ภูคดุมวิทยา	ภูคดุมวิทยา ห้วยดื่อนไพฑารคม บ้านคำขวิทยา หนองสังข์วิทยายน คอนสวรรค์ กวางโชนศึกษา เนินสง่าวิทยา หนองบัวระเหววิทยาการ

3.1.2 สุ่มนักเรียนของแต่ละโรงเรียน โดยการจัดสรรตามสัดส่วน (Proportional allocation) ตามจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมดของแต่ละโรงเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักเรียนและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวนนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดใหญ่พิเศษ	ชัยภูมิภักดีชุมพล	1286	89
	แก่งคร้อวิทยา	1280	89
ขนาดใหญ่	เมืองพญาแลวิทยา	860	60
	บ้านเขว้าวิทยายน	858	60
ขนาดกลาง	กุคตัมวิทยา	441	30
	ห้วยด้อนพิทยาคม	435	30
	บ้านค่ายวิทยา	440	30
	หนองสังข์วิทยายน	430	30
	คอนสวรรค์	720	50
	กวางโจนศึกษา	580	40
	เนินสง่าวิทยา	480	33
	หนองบัวระเหววิทยาการ	450	31
รวม	12	8,260	572

3.1.3 สุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นเรียน ใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากโดยแบ่งเป็นระดับ ม.4, ม.5 และ ม.6 ตามลำดับ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ซึ่งปรับปรุงจากเครื่องมือของ ฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับชั้นที่กำลังศึกษา เพศ อายุ ที่พักอาศัยปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้อุปการะ รายได้ของตนเอง ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์

ส่วนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากเครื่องมือของ ฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) และการศึกษา คั่นคว่ำดำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยครอบคลุมในเรื่องความหมาย สาเหตุ การติดต่อ อาการ การรักษา การป้องกันเชื้อโรคเอดส์ จำนวน 14 ข้อ

แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จะมีคำตอบถูกเพียง 1 คำตอบ

การให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์สูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 ถือว่ามีความรู้มาก (คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 11 คะแนน)

ผู้ที่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ อยู่ระหว่างร้อยละ 50 ถึงร้อยละ 79 ถือว่ามีความรู้ปานกลาง (คะแนน 7 - 10 คะแนน)

ผู้ที่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ถือว่ามีความรู้น้อย (คะแนนน้อยกว่า 7 คะแนน)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ผู้วิจัยปรับปรุงจากเครื่องมือของ ฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) และการศึกษา คั่นคว่ำดำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบวัดเป็นชนิดปลายปิด จำนวน 15 ข้อ

คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกเป็นแบบมาตราประเมินค่า แบบลิเคิร์ท (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คือ เมื่อผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด
เห็นด้วย	คือ เมื่อผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	คือ เมื่อผู้ตอบไม่มั่นใจในข้อความนั้นหรือเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นบางส่วน
ไม่เห็นด้วย	คือ เมื่อผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คือ เมื่อผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด

ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวโดยใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่องตาม
หมายเลข ที่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบ ซึ่งมีทั้งทัศนคติทางบวกและทางลบ

กำหนดการให้คะแนนตามลิเคิร์ท แยกลักษณะของข้อความของทัศนคติทางบวก
หรือทางลบ ดังต่อไปนี้

คำตอบ	ทัศนคติทางบวก (คะแนน)	ทัศนคติทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ 4.21-5.00 ถือว่ามีทัศนคติดีมาก		
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ 3.41-4.20 ถือว่ามีทัศนคติดี		
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ 2.61-3.40 ถือว่ามีทัศนคติปานกลาง		
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ 1.81-2.60 ถือว่ามีทัศนคติไม่ดี		
ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ 1.00-1.80 ถือว่ามีทัศนคติไม่ดีเป็นอย่างยิ่ง		

ซึ่งคำนวณ ค่าเฉลี่ย = $\frac{\text{max} - \text{min}}{\text{interval}}$ (ฐาติมา เพชรนุ้ย, 2537 อ้างถึงใน ประครอง, 2534)

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ซึ่งผู้วิจัย
ปรับปรุงจากเครื่องมือของฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) และการศึกษา ค้นคว้า ดำรา เอกสาร
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็น 3 คำตอบคือ

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความที่ถามนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เคย
ปฏิบัติเลย

ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความที่ถามนั้นเป็นพฤติกรรมที่
เคยปฏิบัติบ้างแต่ไม่ทุกครั้ง (ปฏิบัติ 1 ครั้ง/ภาคเรียน)

ปฏิบัติทุกครั้ง หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่า ข้อความที่ถามนั้นเป็นพฤติกรรมที่เคย
ปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้ง (ปฏิบัติ 1-2 ครั้ง/เดือน)

การให้คะแนน

การปฏิบัติที่ถูกต้อง

ถ้าปฏิบัติทุกครั้ง ได้ 2 คะแนน

ถ้าปฏิบัติบางครั้ง ได้ 1 คะแนน

ถ้าไม่เคยปฏิบัติ ได้ 0 คะแนน

การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง

ถ้าปฏิบัติทุกครั้ง ได้ 0 คะแนน

ถ้าปฏิบัติบางครั้ง ได้ 1 คะแนน

ถ้าไม่เคยปฏิบัติ ได้ 2 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนนในการป้องกันโรคเอดส์ สูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 ถือว่ามีการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ที่ดี (คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 32 คะแนน)

ผู้ที่ได้รับคะแนนในการป้องกันโรคเอดส์ อยู่ระหว่างร้อยละ 50 ถึงร้อยละ 79 ถือว่า มีการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ปานกลาง (คะแนน 20 - 31 คะแนน)

ผู้ที่ได้คะแนนในการป้องกันโรคเอดส์ ต่ำกว่าร้อยละ 50 ถือว่า มีการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ไม่ดี (คะแนนน้อยกว่า 20 คะแนน)

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามตามแนวทางของฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และหลักการจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติแหล่งการใช้ข้อมูลและการรับข่าวสาร ตลอดจนสภาพปัญหาสังคมในปัจจุบัน

3.3.2 กำหนดเนื้อหา ความคิด และขอบข่ายในการปรับปรุงเครื่องมือเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

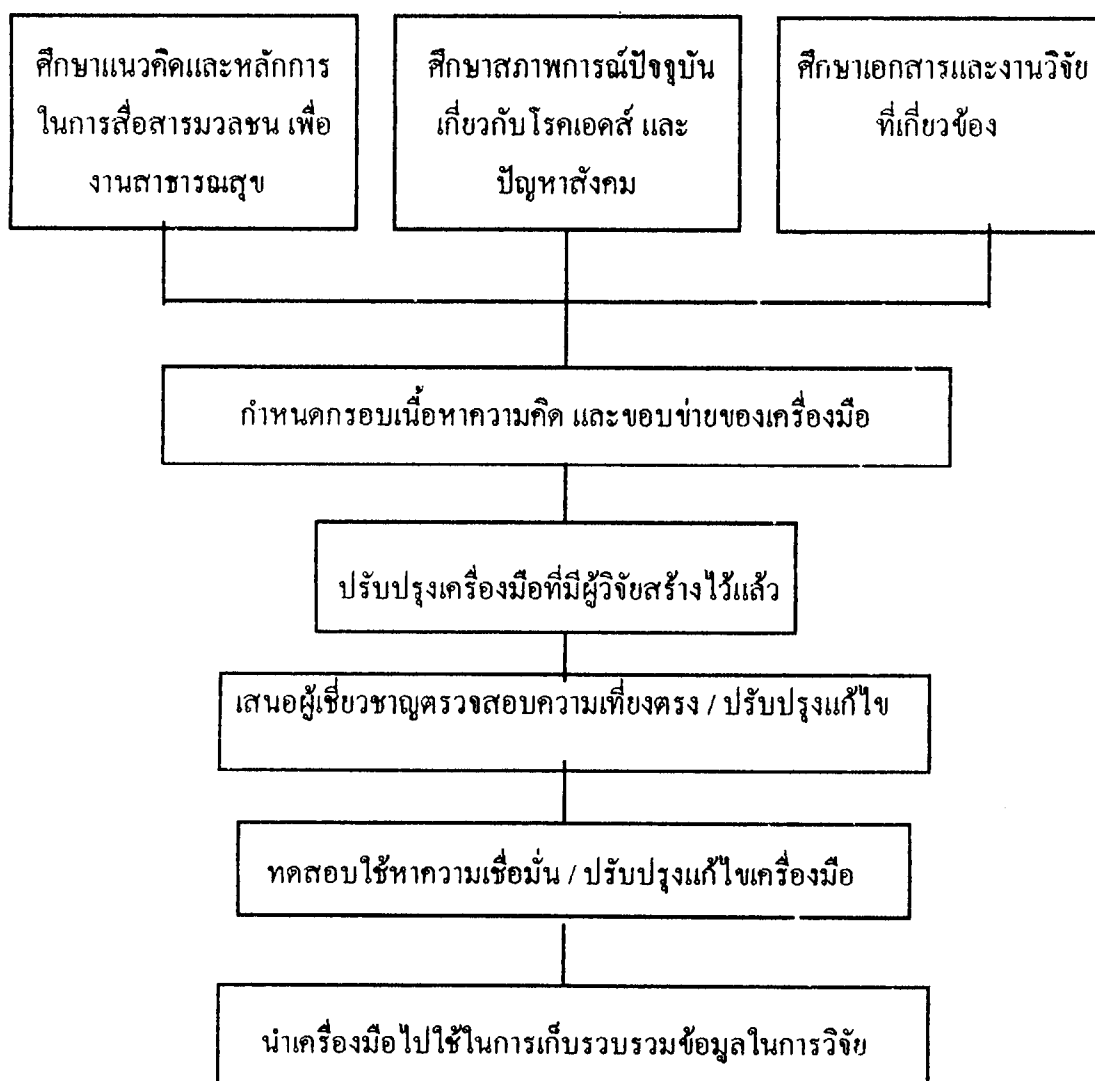
3.3.3 ปรับปรุงเครื่องมือของฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) ที่เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

3.3.4 นำแบบสอบถาม เสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจแก้ไขความเหมาะสม ความตรงเนื้อหา (Content Validity) โครงสร้าง สำนวนภาษาที่ใช้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.5 นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย 60 คน กับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.3.6 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหา
สัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถาม

3.3.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยต่อไป



แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

3.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือ (Content Validity) ผู้วิจัยปรับปรุงจากเครื่องมือของฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) และได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบ

2. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่นโดย

– การหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ใช้วิธีของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน สูตร K.R.20 (นิภา, 2533) ได้ค่าความเชื่อมั่น .86

– การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1960) ได้ค่าความเชื่อมั่น .82

– การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาช ซึ่งใช้สูตรคำนวณเดียวกับแบบวัดทัศนคติ เกี่ยวกับโรคเอดส์ ได้ค่าความเชื่อมั่น .85

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. จัดเตรียมแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือที่ทำขึ้นจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจาก นักเรียนมัธยมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ในการเก็บข้อมูล

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามวัน เวลาที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

4. นำคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อไปอภิปรายผลและเพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - PC+ ดังนี้

1. แจกแจงความถี่และอัตราร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แจกแจงความถี่และร้อยละของคำตอบรายข้อของแบบทดสอบ ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์
3. คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนรายข้อของแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์
4. คำนวณหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้เรื่องโรคเอดส์ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์
5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ และความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.7 สถานที่ทำการวิจัย

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 12 โรงเรียน โดยแยกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลาง 8 โรงเรียน